

רשומות

1

קובץ התקנות

29 בדצמבר 1966

1978

ט"ז בטבת תשכ"ז

עמוד	
1100	תקנות המכס (תיקון), תשכ"ז—1966
1100	תקנות בריאות העם (יסודות משמרים בצרכי מזון) (תיקון), תשכ"ז—1966
1101	צו המלט (בלוי) (תיקון), תשכ"ז—1966
	צו מס קניה (קביעת סחורות ושירותים טעוני מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 101), תשכ"ז—1966
1102	צו מס קניה (קביעת סחורות ושירותים טעוני מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 102), תשכ"ז—1966
1104	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (גפרורים) (תיקון), תשכ"ז—1966
1105	צו הקנייה מס' 716

מדור לשלטון מקומי

1106	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (חבל-מעון, תיקון), תשכ"ז—1966
1106	חוק עזר לירושלים (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ז—1966
1107	חוק עזר לגן-רזה (אגרת תעודת אישור), תשכ"ז—1966
1108	חוק עזר למבשרת-ציון (אספקת מים), תשכ"ז—1966
1116	חוק עזר למגאר (הגנה על הצומח), תשכ"ז—1966
1118	חוק עזר למטולה (אספקת מים), תשכ"ז—1966
	תיקון טעויות

פקודת המכס

תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 232 לפקודת המכס¹, וסעיף 2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

הוספת
תקנה 37א

1. בתקנות המכס, תשכ"ו—1965³, אחרי תקנה 37 יבוא:
- 37א. בעד אישור המעיד על הגשת רשיון יבוא או היתר יבוא ועל תכנו ובעד העתק מכל תעודה או מסמך הדרוש לביצוע הפקודה תשולם אגרה של 10 לירות".

השם

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המכס (תיקון), תשכ"ז—1966".

א' בטבת תשכ"ז (14 בדצמבר 1966)
(חמ 72800)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשי"ו, עמ' 39.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 1296, תשכ"ו, עמ' 274.

פקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935.

תקנות בדבר יסודות משמרים במצרכי מזון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935¹, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 9

1. במקום תקנה 9 לתקנות בריאות העם (יסודות משמרים בצרכי מזון), תשכ"ה—1965² (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:

9. (א) לא ייצר אדם, לא ייבא ולא ימכור יין — למעט יין המכיל שיעור סוכר כללי מבוטא כסוכר מחזור מעל לארבעה גרם לליטר ושיעור כוהל אתילי שאינו עולה על 15 אחוזים מחושב לפי נפח היין — המכיל חומצה בנוזאית לאחר יום י"ח בטבת תשכ"ז (31 בדצמבר 1966).
- (ב) לאחר יום ג' בטבת תשל"א (31 בדצמבר 1970) לא ייצר אדם, לא ייבא ולא ימכור יין המכיל שיעור סוכר כללי מבוטא כסוכר מחזור מעל לארבעה גרם לליטר ושיעור כוהל אתילי שאינו עולה על 15 אחוזים מחושב לפי נפח היין ואשר הוסף בו חומר משמר שהוא חומצה בנוזאית".

¹ ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 53; ס"ח 352, תשכ"ג, עמ' 7.
² ק"ת 1670, תשכ"ה, עמ' 1123; ק"ת 1772, תשכ"ה, עמ' 2719.

2. בחלק א' של החוספת לתקנות העיקריות, במקום פרט 8 יבוא :

8, יין לרבות מהסוג המתואר די-אתיל-פירוקרבונט, בכפוף לתק-
Diethyl Pyrocarbonate 8 נה
בפריט 88

450 דיר-תחמוצת הגפרית בלבד

או בתערובת עם אחד בלבד מה-
יסודות המשמרים המפורשים בפ-
ריט זה בכפוף לתקנה 4(א) :

300 חומצה סורבית

8 א יין המכיל שיעור סוכר כללי
מבוטא כסוכר מחזור מעל לארבעה
גרם לליטר ושיעור כוהל אתילי
שאינו עולה על 15 אחוזים מחושב
לפי נפח היין

חומצה בנוואית עד ג' בטבת תשל"א
(31 בדצמבר 1970)
"400

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בריאות העם (יסודות משמרים בצרכי מזון) (תיקון),
תשכ"ז—1966”.

נחאשר.
ט' בטבת תשכ"ז (22 בדצמבר 1966)
המנהל הכללי של משרד הבריאות
(חמ 77356)

ישראל ברזילי
שר הבריאות

פקודת המלט, 1944

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שיעור הבלו על מלט

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-5א לפקודת המלט, 1944¹, סעיפים 14 (א) ו-2 (ד)
לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², וסעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף),
תש"ט—1949³, אני מצווה לאמור :

1. בסעיף 1 לצו המלט (בלו), תשכ"א—1961⁴ —

(1) בסעיף קטן (א) (2) א, במקום „י”ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967) “ יבוא „ל”
בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968) “ ;

¹ ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1324, עמ' 27 ; ס"ח 133, תשי"ג, עמ' 158.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

⁴ ק"ח 1109, תשכ"א, עמ' 1057 ; ק"ח 1915, תשכ"ו, עמ' 2632.

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא :

„(ב) הבלו על פסולת שיירים של מלט שנאספו בקשר לטעינת כלי שיט יהיה —

1. לפני ל' בכסלו תשכ"ח

46 אגורות לכל לירה תמורה

(1 בינואר 1968)

51 אגורות לכל לירה תמורה

2. אחר

בסעיף קטן זה —

„תמורה" — מחיר המלט המשולם על ידי

הקונה בניכוי הוצאות ההובלה

מבית החרושת למקום טעינת

כלי השיט." ;

(3) בסעיף קטן (ג) (1), במקום „י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967) " יבוא „ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968) ".

השם

2. תחילתו של צו זה לגבי סעיף 1(2) היא ביום י"ג בתמוז תשכ"ז (1 ביולי 1966).

תחילה

3. לצו זה ייקרא „צו המלט (בלו) (תיקון), תשכ"ז—1966".

פ נ ח ס ס פ י ר

ח' בטבת תשכ"ז (21 בדצמבר 1966)

שר האוצר

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952

צו בדבר סחורות טעונות מס ושיעורי המס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952,¹ אני

מצווה לאמור :

1. בסעיף 3 לצו מס קניה (קביעת סחורות ושירותים טעוני מס ושיעורי המס), תשכ"ב—1962² (להלן — הצו העיקרי), בפסקה (21)³, במקום „י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967) " יבוא „ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968) ".

תיקון סעיף 8

2. בתוספת לצו העיקרי (להלן — התוספת), בחלק הראשון —

תיקון החלק הראשון

טור א'

(1) במקום פרט 103⁴ יבוא :

103. בדים שיוצרו בארץ מחוטי או מסיבי אקרילן שיוצרו בארץ אם

20% ;

הבדים נמכרו לפני ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968)

(2) בפרט 109⁴, במקום „י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967) " יבוא

„ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968) " ;

¹ ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344 ; ס"ח 804, תשכ"ב, עמ' 44.

² ק"ת 1255, תשכ"ב, עמ' 1178.

³ ק"ת 1900, תשכ"ו, עמ' 2885.

⁴ ק"ת 1815, תשכ"ו, עמ' 579.

- (3) בסעיף (7) ⁴ לסייג, יימחקו המלים „אם יימכרו או ישוחררו על ידי רשות המכס לפני י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967)".

תיקון החלק
הששי

3. בתוספת, בחלק הששי —

- (1) בפרט 609 (א) ⁴, במקום „י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967)" יבוא „ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968)";

- (2) בפרט 617 ⁵, במקום סעיף קטן (א) יבוא:
„(א) לבנים

טור א'

35%";

- (3) בסעיף (12) ⁴ לסייג, יימחקו המלים „ושישוחרר על ידי רשות המכס לפני י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967)";

- (4) אחרי סעיף (15) ⁶ לסייג יבוא:

„(16) סולפט המנגן, טריביז (tribase, tribasic lead sulphate);

(17) חומר איטום, ששוחרר מפיקוח רשות המכס לפני ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968), המשמש לפי אישור שר החקלאות או מי שהוסמך על ידיו לצורך סעיף זה לשימור המים בקרקע, לשם זירוז הנביטה של גידולי שדה וגן, בכמות שאושרה על ידי המנהל לפני היבוא."

תיקון החלק
החשיעי

4. בתוספת, בחלק החשיעי, בפרטים 913 ⁴, 934 (ב) (1) ⁴, 937 (א) ⁴ ו-960 ³, במקום „י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967)" יבוא „ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968)".

תיקון החלק
האחר עשר

5. בתוספת, בחלק האחד עשר, בפרט 1104 (א) ⁴, במקום „י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967)" יבוא „ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968)".

תיקון החלק
השנים עשר

6. בתוספת, בחלק השנים עשר, במקום פרט 1216 יבוא:
„1216 משקפיים, מסגרות, מקבעים של"פ —

טור א'

10%

35%".

(א) העשויים ממתכת פשוטה או המיוצרים בשיטת הזרקה

מחמרים פלסטיים

(ב) אחרים

תיקון החלק
החמישה עשר

7. בתוספת, בחלק החמישה עשר, בפרט 1535, במקום סעיף (א) ⁷, יבוא:
„(א) אם מחירים הסיטוני אינו עולה על 636 לירות

היחידה

55 לירות".

תיקון החלק
השבעה עשר

8. בתוספת, בחלק השבעה עשר, אחרי סעיף 14 לסייג יבוא:
„(15) נייר כרומו, שסיווגו לפי פרט 1703 אם שולם המס על הנייר ששימש לייצורו ונמכר לפני כ"ג בסיון תשכ"ז (1 ביולי 1967)".

תיקון החלק
השמונה עשר

9. בתוספת, בחלק השמונה עשר —
(1) במקום פרט 1801 יבוא:

„1801 יין ששוחרר מפיקוח רשות המכס לפי פרטים 22.05 או 22.06 לתעריף המכס

35%";

⁵ ק"ת 1881, תשכ"ו, עמ' 1972.

⁶ ק"ת 1915, תשכ"ו, עמ' 2629.

⁷ ק"ת 1820, תשכ"ו, עמ' 647.

(2) במקום פרט 1804⁸ יבוא :

1804 משקאות אחרים —

25%

(א) מותססים המיוצרים על יסוד דבש

30% ;

(ב) אחרים

(3) פרט 1805⁸ — בטל.

10. תחילתו של צו זה היא —

תחילה

(1) לגבי סעיף 3(4) ביום י"ט בטבת תשכ"ו (1 בינואר 1966) ;

(2) לגבי סעיף 9(1) ביום כ"ה בשבט תשכ"ו (15 בפברואר 1966).

11. לצו זה ייקרא „צו מס קניה (קביעת סחורות ושירותים טעוני מס ושיעורי המס)

השם

(תיקון מס' 101) תשכ"ז—1966.

פנחס ספיר

י"ד בטבת תשכ"ז (27 בדצמבר 1966)

שר האוצר

(חמ: 72334)

⁸ ק"ח 1838, תשכ"ו, עמ' 917.

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952

צו בדבר סחורות טעונות מס ושיעורי המס

בחוק סמכותי לפי סעיף 3 לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952, אני

מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו מס קניה (קביעת סחורות ושירותים טעוני מס ושיעורי המס), תשכ"ב—

1962² (להלן — התוספת), בחלק הראשון, במקום פרט 134³ יבוא :

טור א'

20% ;

134 בדים מרובדים או אחויים עם חומר פלסטי מוקצף

2. בתוספת, בחלק השמיני, בפרט 806, במקום סעיף (ב) (1) יבוא :

„(ב) (1) אנטנות למקלטי טלוויזיה מהסוג המיועד להתקנה על

גגות לקליטה בערוץ אחד, אם נמכרו או שוחררו לפני ל

בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968)

12 לירות

ליחידת קליטה.

3. לצו זה ייקרא „צו מס קניה (קביעת סחורות ושירותים טעוני מס ושיעורי המס)

השם

(תיקון מס' 102), תשכ"ז—1966.

פנחס ספיר

א' בטבת תשכ"ז (14 בדצמבר 1966)

שר האוצר

(חמ: 72334)

¹ ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344 ; ס"ח 364, תשכ"ב, עמ' 44.

² ק"ח 1255, תשכ"ב, עמ' 1178.

³ ק"ח 1815, תשכ"ו, עמ' 579.

⁴ ק"ח 1871, תשכ"ו, עמ' 1830.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר גפרורים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 6 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. במקום סעיף 2 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (גפרורים), תשכ"ג—1963², יבוא:
החלפת
סעיף 2
מחיר
מכסימלי
2. המחיר המכסימלי לקופסת גפרורים — במכירה לצרכן — הוא 4 אגורות.

2. תחילתו של צו זה היא ביום י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967).

3. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (גפרורים) (תיקון), תשכ"ז—1966".
השם

י"ב בטבת תשכ"ז (25 בדצמבר 1966)
(חמ 741106)

זאב שרף
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 1424, תשכ"ג, עמ' 1122.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 716

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 3(ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939¹, וסעיפים 14(א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 52 מיום 24.1.42 שפורסם בעתון הרשמי מס' 1165 מיום 29.1.42 יבוטל במידה שהוא חל על 1 מתוך 3 חלקים מרכושו של אברהם יצחק ונציה מסלוניקה (מס' סידורי 215) באשר החלק האמור מגיע לפרידה בורלס לפי צו ירושה.

2. צו הקנייה מס' 126 מיום 25.3.1944 שפורסם בעתון הרשמי מס' 1327 מיום 30.3.1944 יבוטל במידה שהוא חל על רכושה של רגינה פרהי (פרחי) (מס' סידורי 5) מורנה.

3. תחילתו של צו זה היא ביום ט"ז בכסלו תשכ"ז (24 בנובמבר 1966).

ט"ז בכסלו תשכ"ז (29 בנובמבר 1966)
(חמ 72010)

יהודה קורט-שן
הממונה על רכוש האויב

¹ ע"ר 1830, תוס' 1 מס' 928, עמ' 79.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדרור לשכטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר המועצה האזורית חבל-מעון

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958², בפרט (כג), לאחר שם הישוב „רעים” בטור א' והשטח המתואר לצדו בטור ב', יוסף קו מפריד ומתחתיו יבוא:

„השטח המותחם במפה בקו כחול פרט לאותם השטחים המותחמים בקו אדום.”

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (חבל-מעון, תיקון). תשכ"ז—1966”.

תיקון
פרט (כג)
בתוספת
הראשונה

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ד בכסלו תשכ"ז (7 בדצמבר 1966)
(המ' 8001)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 797, תשי"ח, עמ' 1950; ק"ת 1346, תשכ"ב, עמ' 2372.

פקודת העיריות

חוק עזר לירושלים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עירית ירושלים

חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לירושלים (אספקת מים), תשכ"א—1960², במקום סעיף 6 יבוא:

תיקון
התוספת

האגרה המינימלית בלירות	אגרה בלירות למ"ק	
1.575	0.525	א. לצרכי בית עד 3 מ"ק
	0.525	לכל מ"ק נוסף
	0.15	ב. לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה
	0.30	ג. לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה
	0.40	ד. לתעשייה ולמלאכה המשתמשת במים לצרכי ייצור
	0.50	ה. לתעשייה ולמלאכה לצרכי שירותים
	0.60	ו. לבניה
		ז. לגינות נוי עד 1000 מ"ר — לכל 100 מ"ר של גינות
	0.45	נוי או חלק מהם בהגבלה של 54 מ"ק לשנה
"1.575	0.525	ח. לכל שימוש אחר שלא פורט בתוספת זו

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ק"ת 1054, תשכ"א, עמ' 10; ק"ת 1355, תשכ"ב, עמ' 2541; ק"ת 1719, תשכ"ה, עמ' 1918.

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום י"ח בחשוון תשכ"ז (1 בנובמבר 1966). תחילה

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ז—1966". השם

נתאשר.
כ"ט בכסלו תשכ"ז (12 בדצמבר 1966) ראש עיריית ירושלים
(חמ 878013)

זרח ור הפטיג
שר הדתות
ממלא מקום שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לגירוה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית ג'ררה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הגדרות

„תעודה” — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
„המועצה” — המועצה האזורית ג'ררה.

2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה. מתו תעודה

3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.
(ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים. אגרה

4. חוק עזר לג'ררה (אגרת תעודת אישור), תשכ"א—1961? — בטל. ביטול

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לג'ררה (אגרת תעודת אישור), תשכ"ז—1966". השם

תוספת

האגרה בלירות

א. תעודה —

1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות, פרט לרישום דירה בבית משותף בלשכת רושם הקרקעות 10
2. בענין רישום דירה בבית משותף בלשכת רושם הקרקעות 7.50
3. בכל ענין אחר 2
- ב. העתק תעודה 1

נתאשר. בנימין דבדבני

ט"ז בכסלו תשכ"ז (29 בנובמבר 1966) ראש המועצה האזורית ג'ררה
(חמ 81708)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 1147, תשכ"א, עמ' 1765.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למבשרת-ציון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מבשרת-ציון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אביזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית מבשרת-ציון;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ו„בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (ב), תשי”ג—1953²;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומי שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ח 369, תשי”ג, עמ’ 1174; ק”ח 1353, תשכ”ב, עמ’ 2489.
³ ע”ר 1986, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באביזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באביזרים אחרים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אביזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3(ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

רשת פרטית

אגרת הנחת
צינורות

התקנת
מדמים

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמהים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמהים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמהים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמהים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמהים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמהים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמהים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמהים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמהים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

אגרת מים

(ז) הורכבו מדימים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדימים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

אספקת מים
לפי חוזה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדימים או קלקול ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום
ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניתוק החיבור

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדימים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחבורה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדימים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשלום אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, או אביזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיף 11 או 12;

(5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמך כויתו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרם או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרם או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרם להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת מים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרם ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה, אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אביזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

רשות כניסה

שימוש במים

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיות ציבוריות.

מכירת מים
והעברתם 15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור
שנותק 16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירת כפני
זיהום 17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת
תיקונים 18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות 19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצג המסמך במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דן המסמך או נתפרסם בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים 20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם 21. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למבשרת-ציון (אספקת מים), תשכ״ז—1966”.

תוספת

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג) (1)) —

100	(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד
250	לכל יחידת מלאכה או תעשיה
50	לכל יחידה חקלאית
	(2) הרחבת החיבור, פירוק החיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —
35	עד 2"
70	למעלה מ"2"

2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית

(סעיף 3(ב))

3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))

5

10

4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו" (ג)) —

200	לנכס בשטח עד חצי דונם
0.30	לכל מ"ר נוסף
	ונוסף לזה —

בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה

בבנין שאינו מגורים — לכל מ"ק של נפח הבנין

1.20

0.70

כשאינ מיתקן מוכן להתקנת מד"מים	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד"מים
לירות	לירות

5. אגרת מד"מים (סעיף 5(ד)) :

מד"מים שקטרו —

65	50	אינו עולה על 3/4"
90	70	עולה על 3/4" ואינו עולה על 1"
120	95	עולה על 1" ואינו עולה על 1 1/2"
200	140	עולה על 1 1/2" ואינו עולה על 2"

עולה על 2" — לפי חשבון שהגיש המנהל.

האגרה בלירות

6. אגרת בדיקת מד"מים, כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה

10

מחדש (סעיף 5(ט))

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש :

(א) במקום שהותקן מד"מים

(1) לשימוש ביתי 35 1.35

(2) לגינות נוי מעובדות —

בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר או
חלק מהם בין החדשים אפריל—נובמבר

מעל ל-10 מ"ק 25

מעל ההגבלה תיווסף הכמות לשימוש ביתי.

(3) לתעשיית בלוקים ומוצרי מלט 60 5

(4) לתעשייה —

לצרכן הרשום ברשיון הפקה של המועצה—

בגבולות הכמות המוקצבת 25

מעל לכמות המוקצבת 60

(5) לחקלאות —

לצרכן הרשום ברשיון הפקה של המועצה—

בגבולות הכמות המוקצבת 15

מעל לכמות המוקצבת 30

(6) לבניה 70 5

(7) לבתי עסק, לחנויות, למלאכה, למשרדים

ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר

בתוספת זו 60 3

(8) למוסדות 45

(9) לחקלאות 30 3

(ב) מקום שלא הותקן מד"מים —

לשימוש ביתי —

לכל חדר 3

האגרה בלירות

10

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))

צבי אברהם

נתאשר.

ראש המועצה המקומית מבשרת-ציון

ד' בחשון תשכ"ז (18 באוקטובר 1966)

(חמ 84074)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למגאר בדבר הגנה על הצומח

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מגאר חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הגדרות
 - „המועצה” — המועצה המקומית מגאר;
 - „ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 - „צמח” — עץ, שתיל, שיח, ניצן, פריחה, פרח או עשב, הנטוע או הצומח ברחוב או בגן, או כל חלק מהם;
 - „ממונה על ילד” — אדם שילד בגיל פחות מ-18 שנה נמצא בפיקוחו או בהשגחתו;
 - „גן” — גן ציבורי, חורשה או שדרה, וכל מקום אחר ברשות הרבים שצמחים נטועים או צומחים בו, בין שהוא גדור ובין שאיננו גדור;
 - „רחוב” — רחוב, לרבות רחבה, ככר ומגרש שבבעלות המועצה, וכל מקום ציבורי, הנמצאים בתחום המועצה.
2. לא יעקור אדם צמח ברחוב או בגן, לא ישחיתו, לא יגדעו, לא ישרשו, לא ישמידו ולא יסיר ממנו את קליפתו, לא יקטוף ממנו פירות או פרחים, לא יתלוש ממנו ענפים או עלים, לא ידרוך עליו ולא יזיקו באופן אחר, אלא ברשות ראש המועצה ולפי הוראותיו. פניעה בצמחים ברשות הרבים
3. לא ייכנס אדם למקום נטיעות גדור הנמצא ברחוב או לכל מקום גדור הנמצא בגן, אלא ברשות ראש המועצה ולפי הוראותיו. כניסה למקום סגור
4. לא ישחק אדם בכדור משחק — משחקים
 - (1) בגן, אלא במקומות הקבועים לכך על ידי ראש המועצה;
 - (2) ברחוב, אלא במקומות שאין צמחים עלולים להיפגע מכדור המשחק.
5. לא יטפס אדם על עץ, שיח, גדר, משוכה, שער או סורג שבגן, או על עץ או שיח שברחוב, או על גדר, משוכה או סורג שהוקמו לשם הגנה על צמח שברחוב, לא ישחיתו ולא ישמידו, אלא ברשות ראש המועצה ולפי הוראותיו. טיפוס על עצים
6. (א) לא ירעה אדם בעלי-חיים, אלא במקומות שנקבעו לכך על ידי המועצה ולפי הסדר שנקבע על ידיה. מרעה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על אדם הרועה בעל־חיים בתחום קרקע שבחזקתו אם היא מגודרת.

הכנסת
בעל־חיים

7. לא יכניס אדם בעל־חיים לתוך גן, ולא יניחו להיכנס לתוכו, פרט לכלב כשהוא קשור היטב ועל פיו מחסום.

נחיגת
בעל־חיים

8. בעל־חיים העוברים בתחום המועצה, ימנע אותם האדם ששמירתם עליו מלפגוע בצמח.

קשירת
בעל־חיים

9. לא יקשור אדם בעל־חיים, העלול לפגוע בצמח, אל צמח או אל גדר, משוכה, שער או סורג שהוקמו בגן או ברחוב לשם הגנה על צמח, וכן לא יעמיד על ידם בעל־חיים ולא יניחנו לעמוד על ידם.

השגחה על
בעל־חיים

10. (א) לא יניח אדם בעל־חיים שבחזקתו להלך ברחוב בלי השגחה.
(ב) מצא ראש המועצה בעל־חיים ללא השגחה ברחוב, רשאי הוא לשים את ידו עליו ולהחזיקו במקום שנועד לכך על ידי ראש המועצה וחייב להודיע על כך לבעליו לשם החזרתו לידי.

הוצאות החוקה

11. בעל־חיים שראש המועצה שם את ידיו עליו ומחזיק בו לפי סעיף 10, לא יוחזר לידי בעליו אלא לאחר שישולמו לקופת המועצה הוצאות החזקתו בשיעור של לירה אחת לכל יום מימי החזקתו.

ילדים

12. הממונה על ילד ימנעהו מלעשות מעשה האסור לפי הוראות חוק עזר זה.

שימוש
בסככיות

13. לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסככיותיו לפי חוק עזר זה.

ענשים

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או לאחר הרשעתו בדיון.

השם

15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למגאר (הגנה על הצומח)”, תשכ”ז—1966.”

נ מ ר ע ר א י ד ה

נתאשר.

ראש המועצה המקומית מגאר

ט”ז בכסלו תשכ”ז (29 בנובמבר 1966)

(חמ 84080)

ח י י מ ש ה ש פ י ר א

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למטולה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מטולה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„אבזורים” — ברוזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי צו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית מטולה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ר, „בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950³;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אבזור, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

חיבור
למפעל מים

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178; ק”ת 1219, תשכ”ב, עמ’ 280.
³ ע”ר 1036, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באביזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באביזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אביזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל, תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שחוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי-דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיוזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדימים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדימים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

אספקת מים
לפי חוזה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדימים או קלקול ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד החששום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום
ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניחוס החיבור

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדימים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדימים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעות חירום בכל זמן סביר, על מנת —

רשות כניסה

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, או אביזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיף 11 או 12;

(5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם מים ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

שימוש במים

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדיון, כל אביזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת

נטיעות ציבוריות.

מכירת סים
והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חיבור חיבור
שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני
זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת תיקונים

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגיל לים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עיתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ביטול

21. חוק עזר למטולה (אספקת מים), תשכ"א—1961⁴ — בטל.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למטולה (אספקת מים), תשכ"ו—1966”.

⁴ ק"ת 1123, תשכ"א, עמ' 1362.

תוספת

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג) (1)) :

100	(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד
250	לכל יחידת מלאכה או תעשיה
75	לכל יחידה חקלאית

(2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש, לפי דרישת הצרכן —

35	עד 2"
75	למעלה מ-2"

2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))

5

3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))

10

4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו- (ג)) —

0.30	לכל מ"ר משטח הנכס ונוסף לזה —
1.50	לכל מ"ר משטח הבניה לכל קומה

כשאינו מיתקן מוכן להתקנת מדמים	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מדמים
--------------------------------------	------------------------------------

5. אגרת מדמים (סעיף 5(ד)) :

מדמים שקטרו —

75	50	אינו עולה על 3/4"
95	70	עולה על 3/4" ואינו עולה על 1"
150	100	עולה על 1" ואינו עולה על 1 1/2"
200	150	עולה על 1 1/2" ואינו עולה על 2"

עולה על 2" — לפי חשבון שהגיש המנהל.

האגרה בלירות

10

6. אגרת בדיקת מדמים, כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

1.50	50	(1) לשימוש ביתי
		(2) לגינות נוי מעובדות ולמשקי עזר — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר או חלק מהם, בין החדשים אפריל—נובמבר מעל ל-10 מ"ק מעל להגבלה תיווסף הכמות לשימוש ביתי (פרט 7 (1))
	50	(3) לבתי מלון ופנסיונים
	60	(4) לבניה
	50	(5) לחנויות, לעסקים ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתוספת זו
	50	(6) לבריכות שחיה ולמקוואות
	50	(7) למוסדות
		(8) לחקלאות —
	13	בגבולות הכמות המוקצבת ברשיון ההפקה של המועצה
	50	מעל לכמות המוקצבת ברשיון ההפקה של המועצה

האגרה בלירות

10

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

זלמן לויט

נתאשר.

ראש המועצה המקומית מטולה

ד' בחשון תשכ"ז (18 באוקטובר 1966)

(חמ 889206)

חיים משה שפירא

שר הפנים

תיקון טעויות

בתקנות הטלגרף האלחוטי. (הקמה והחזקה של תחנות קשר לצורך סחר), תשכ"ה—
1965, שפורסמו בק"ת 1769, תשכ"ה, עמ' 2664, בתקנה 7, במקום „רשאי שר האוצר” צ"ל
„רשאי שר הדואר”.

בחוק עזר לחולון (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ז—1966, שפורסם בק"ת 1960, תשכ"ז,
עמ' 425, בתוספת, בסעיף 7 (א) (2), במקום „בהגבלה של 7.5 מ"ק צ"ל „בהגבלה של 2.5
מ"ק”.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).